

Rigsdagstidende.

1851. Forhandlingerne paa Folkethinget. № 219.

Anden Session.

61de Møde.

Torsdagen den 10de Januar.

(Fortsat.)

Justitsministeren (fortsat): Dersom det altsaa havde været en Regel, der havde været overholdt hidtil, saa havde denne Discussion ikke fundet Sted; thi saa havde der ikke været bevilget de Tilskud, om hvis Dphør der nu er Tale; jeg troer altsaa fremdeles, at man maa erkjende, at der er andre Hensyn, som have været tagne, ved at bevilge Tilskud af Statskassen til Politiet. Der er allerede af flere ærede Rigsdagsmænd, og navnlig af dem, der ere valgte for Frederiksborg og Kjøbenhavns Amter, anført flere Grunde, som vise, at det vel har været til vedkommende Districts Lær, men tillige af Grunde, som ere usædvanlige for disse Districter, at der har været givet dem Tilskud. Jeg skal i Forbigaaende kun tillade mig at bemærke, forsaavidt den ærede Rigsdagsmand for Frederiksborg Amtes 2den Valgfreds (Rasmus Jensen) har givet Oplysninger, der tjene til at vise Grunden, hvorfor der tidligere havde været givet Løn til Fangefogden i Hirschholms District o. s. v., at det ogsaa i de Efterretninger, jeg har indhentet fra de vedkommende Embedsmænd, er antydet, at de kongelige Slotte og Boliger, som findes i de omhandlede Districter, muligt i sin Tid kunne have foranlediget, at disse Betjente have været lønede af den kongelige Klasse; men der høves ikke nogen Oplysning i Arkiverne, som bestemt vidner om Oprindelsen til dette Beløb. Aarsagen, hvorfor jeg troede, at man fra Ministeriets Side burde erkjende Hensigtsmæssigheden af, at disse Beløb udredes af Statskassen, er den, at disse Beløb ikke ere bevilgede i samme Diemed som de øvrige, hvorom der handles, de ere nem-

lig ikke bevilgede til Forstærkning af Politiet; det er en Fangefoged og en Arrestforvarer, hvorom her er Tale, og det er saadanne Betjente, som ordentligvis blive lønede af Districtet, og i Henseende til hvis Nødvendighed der ikke kan være Tale om extraordinaire Omstændigheder. Forsaavidt den ærede Ordfører har meent, at det Tilskud, som er bevilget til Assistenten i Børglum Herred, ikke rettelig var ham tillagt, da han kun maa betragtes som en Assistent hos Embedsmanden i Børglum Herred, saa maa jeg fuldkommen give ham Ret i dette Sidste; denne Assistent er at betragte som en Art Fuldmægtig, en Betjent, som udfører visse af de Forretninger, som ellers paahvile Netsbetjenten, og derfor er det ogsaa ved den Resolution, hvorved et Tilskud af 300 Rbd. er blevet bevilget, bestemt, at selve Embedsmanden skal udrede 200 Rbd. til denne Assistent. Det er saaledes et Tilskud, som er bevilget, for at gjøre et saadant Arrangement muligt, hvorved en Fuldmægtig hos Herredsfogden paa et hensigtsmæssigt Sted i Jurisdictionen kunde bestride de der foresaldende Politieforretninger, som det ikke ansaaes muligt for vedkommende Herredsfoged at overkomme; dersom dette Arrangement ikke skal bestaae, saa vil det, som sagt, sandsynligvis nødvendiggjøre en større Udgift og nødvendiggjøre, at den paagjældende Embedsmand søger sin Afsted, hvilket jeg har Grund til at formode, medens det derimod paa den nuværende Maade er indrettet saaledes, at alle de Vedkommende føle sig tilfredsstillede. Jeg troer saaledes, at man ingenlunde, for at følge en bestemt Regel, som man troer at kunne finde i hvad der hidtil er gjort, men som ikke holder Stik, maa berøve de paagjældende Districter den Bistand, de have havt ved extraordinaire Forhold og Omstændigheder, da det kunde med-